

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 25CoP/15/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2311202193
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrea Moravčíková, PhDr.
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2014:2311202193.4

Uznesenie

Krajský súd v Trnave vo veci starostlivosti súdu o dospelé dieťa T. Y., nar. XX.XX.XXXX (v čase podania návrhu maloletá) a maloleté dieťa Y. Y., nar. XX.XX.XXXX, v konaní zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny v Galante, deti rodičov: matka - X. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., E. č. XX/XX, v konaní zastúpená JUDr. Nadeždou Wolfovou Bolovou, advokátkou so sídlom v Galante, Šafárikova č. 1522 a otec - J. Y., nar. XX.XX.XXXX, bytom Y., D. T. č. XXX/XX, o návrhu matky na zvýšenie výživného a novú úpravu práv a povinností rodičov k deťom a návrhu otca na zrušenie vyživovacej povinnosti, o odvolaní otca maloletých proti rozsudku Okresného súdu Galanta, č.k. 13P/30/2011-331 zo dňa 01.08.2013, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa v napadnutej časti úpravy styku otca s maloletým Y., v časti určeného výživného na maloletého Y. a plnoletú T., a v časti určeného zročného výživného na obe deti r u š í a v e c m u v r a c i a na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa zmenil rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 5C/304/2010 zo dňa 03.11.2010 v časti o výživnom na plnoletú T. Y. tak, že výživné zvýšil zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 150,- eur mesačne počnúc dňom 02.02.2011 a konanie v časti zrušenia striedavej osobnej starostlivosti k plnoletej T. Y., nar. XX.XX.XXXX zastavil. Ďalej zmenil rozsudok Okresného súdu v Galante 5C/304/2010 zo dňa 03.11.2010 v časti úpravy práv a povinností rodičov k maloletému Y. tak, že maloletého zveril do osobnej starostlivosti matky s tým, že právo zastupovať maloleté dieťa a spravovať jeho majetok majú obaja rodičia a otca zaviazal platiť výživné vo výške 100,- eur mesačne počnúc dňom 02.02.2011. Otcovi povolil splácať zročné výživné k T. za obdobie od 02.02.2011 do 01.08.2013 v sume 2.010,- eur v mesačných splátkach po 100,- eur spolu s bežným výživným a zročné výživné na Y. za obdobie od 02.02.2011 do 01.08.2013 v sume 1.500,- eur povolil splácať v mesačných splátkach po 50,- eur spolu s bežným výživným. Styk otca s maloletým Y. upravil tak, že tento je oprávnený stykať sa s maloletým dieťaťom bez obmedzení zo strany súdu tak, ako sa v každom jednotlivom prípade na tom dohodne s matkou maloletého dieťaťa. Napokon výrokom návrh otca na zrušenie vyživovacej povinnosti zamietol. Z odôvodnenia napadnutého rozsudku vyplýva, že matka v tom čase ešte oboch maloletých detí sa domáhala zvýšenia výživného na mal. deti a zmenu úpravy práv a povinností rodičov k mal. deťom. Na čas po rozvode boli deti zverené do striedavej osobnej starostlivosti oboch rodičov a otec detí bol zaviazaný prispievať na ich výživu na T. sumou 80,- eur a Y. sumou 50,- eur mesačne. Od uvedenej doby sa u mal. Y. zhoršil prospech v škole a obe deti prejavili záujem byť v osobnej starostlivosti matky. Otec detí so zrušením striedavej osobnej starostlivosti nesúhlasil, následne podal návrh na zrušenie vyživovacej povinnosti voči mal. deťom. Súd prvého stupňa vo veci nariadil znalecké dokazovanie z ktorého vyplynulo, že T. je výrazne kladne citovo viazaná na matku, k otcovi má skôr indiferentný emočný vzťah a mal. Y. je silnejšie kladne citovo viazaný na otca než T., k matke má kladný citový vzťah. Uviedol, že na psychosomatický vývin detí má lepší vplyv výchovné prostredie u matky pre jej prirodzený materinský pud a schopnosť emočnej stability a sebakontroly. Prostredie u otca je charakterizované skôr atmosférou napätia. Znalec obe deti odporučil zveriť do osobnej starostlivosti matky a upraviť styk s

mal. Y. raz za dva týždne v sobotu od 10.00 hod. do 22.00 hod. a počas letných prázdnin každý druhý týždeň v pondelok, stredu a piatok. Nakoľko mal. T. dovŕšila plnoletosť, súd ju dňa 23.08.2013 pribral do konania na strane matky a v konaní ju vypočul. V súvislosti s osobnou starostlivosťou dospel k záveru, že táto trvala len krátko po rozvode rodičov detí a tieto ju odmietajú. Poukázal na čl. 12 Dohovoru o právach dieťaťa, na základe ktorého obe deti v konaní vypočula na nimi vyjadrené názory prihladol. Pri určení výživného vychádzal z toho, že matka mal. detí v čase posledného určenia výživného mala priemerný čistý mesačný zárobok 422,59 eur, tohto času je jej priemerný čistý mesačný zárobok 539,75 eur. Otec detí v čase posledného určenia výživného mal priemerný čistý mesačný zárobok 800,85 eur, tohto času jeho priemerný čistý mesačný zárobok činí 791,52 eur. Plnoletá T. bola v čase posledného určenia výživného študentkou strednej školy, tohto času je prijatá na štúdium na vysokej škole a pribudnú jej náklady spojené s bývaním, nákupom učebníc, cestovným a pod. Mal. Y. bude od 01.09.2013 študentom strednej školy. Na základe vykonaného dokazovania súd prvého stupňa mal. Y. zveril vzhľadom na jeho výpoveď do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal na platenie výživného v sume 100,- eur mesačne počnúc dňom podania návrhu a vyčíslil zročné výživné. Zároveň vyslovil, že u mal. Y. vzhľadom na vyjadrenie dieťaťa, ktoré má 14 rokov, súd zvažoval o zákaze styku otca s mal. dieťaťom, avšak bol by to veľký zásah do výkonu rodičovských opráv, preto súd upravil styk otca s mal. dieťaťom tak, že je oprávnený stýkať sa s maloletým dieťaťom bez obmedzení zo strany súdu po dohode s matkou. Vyživovaciú povinnosť otca k dcére T. zvýšil zo sumy 80,- eur na sumu 150,- eur mesačne počnúc dňom podania návrhu, keďže sa stane študentkou vysokej školy, ako aj vyčíslil zročné výživné. O návrhu matky na zrušenie striedavej osobnej starostlivosti k T. súd s poukazom na ust. § 24 a § 25 Zákona o rodine konanie zastavil, nakoľko striedavú osobnú starostlivosť a úpravu styku možno len k maloletým deťom.

Proti rozhodnutiu súdu prvého stupňa sa včas odvolal otec maloletých detí, ktorý rozhodnutie napadol v celom rozsahu, a to ako v časti zvýšenia výživného, tak v časti úpravy styku s maloletým Y. okrem časti, v ktorej bolo konanie o určenie styku už s plnoletou T. zastavené. Z odvolania vyplýva, že súd prvého stupňa nesprávne rozhodol o úprave styku s maloletým Y., keďže týmto rozhodnutím sa docieľi stav, kedy zo strany matky dieťaťa nie je otcovi umožňovaný styk so synom, pričom odvolateľ poukázal aj na výzvu pri výkone rozhodnutia o realizácii styku otca s maloletým dieťaťom v konaní 13Em/1/2013-37 zo dňa 18.07.2013, na základe čoho otec dieťaťa žiada o presne určený styk s maloletým dieťaťom. Čo sa týka určenej výšky výživného, poukázal na skutočnosť, že matka predložila súdu prvého stupňa rozpis svojho príjmu, podľa ktorého jej priemerná mesačná mzda činí 539,75 eur, avšak pri uzatváraní hypotekárneho úveru je uvedené, že jej čistý príjem činí 576,- eur. Matka detí má uzavretých niekoľko úverov a pritom žije nadštandardným spôsobom života a je majiteľkou 2 motorových vozidiel, zariadila si novo zakúpený 2-izbový byt a otec maloletých má za to, že určitá časť výživného bude využívaná v prospech matky a nie detí. Od posledného určenia výživného, ktoré bolo určené pri striedavej starostlivosti, sa životná úroveň otca maloletých detí znížila, avšak príjem matky sa zvýšil. Žiadal upraviť vyživovaciú povinnosť na sumu z 80,- eur pre maloletého Y. a 120,- eur pre plnoletú T.. S poukazom na tieto skutočnosti určené zročné výživné je nesprávne aj vzhľadom na to, že t. č. plnoletá T. nastúpila na vysokú školu až v septembri 2013, pritom výživné bolo priznané vo zvýšenej miere od podania návrhu, kedy ešte neštudovala. Takisto mal. Y. ešte nenastúpil na strednú školu, tú začne navštevovať až v septembri 2014 a až od toho obdobia sa zvýšia jeho finančné nároky. Žiadal zmeniť rozsudok Okresného súdu Galanta č.k. 13P/30/2011 v časti o výživnom na plnoletú T. zo sumy 80,- eur mesačne na sumu 120,- eur mesačne a v časti úpravy práv a povinností k maloletému Y. žiadal zvýšiť výživné zo sumy 50,- eur mesačne na sumu 80,- eur mesačne počnúc dňom právoplatnosti rozhodnutia a upraviť styk otca s maloletým tak, že tento bude mať právo stýkať sa s maloletým každý párný týždeň od piatka od 18.00 hod. do nedele do 18.00 hod. s tým, že si maloletého prevezme a následne odovzdá v mieste bydliska matky.

K odvolaniu otca sa nevyjadrili ani matka, ani kolízny opatrovník ani plnoletá T..

Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 O.s.p.), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 204 ods. 1 O.s.p.), oprávnenou osobou - účastníkom konania (§ 201 O.s.p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 201 a § 202 O.s.p.), preskúmal rozhodnutie v napadnutej časti týkajúcej sa styku maloletého Y. s otcom, časti bežného aj zročného výživného na obe deti, a to v časti týkajúcej sa maloletého Y. bez ohľadu na rozsah a dôvody odvolania (§ 212 ods. 2 písm. a) O.s.p. v spojení s ust. § 81 ods. 1 O.s.p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a dospel k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je potrebné v napadnutých častiach zrušiť

a vec mu vrátiť na ďalšie konanie. Senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z.z.).

Po obsahovej stránke vystihujú odvolacie argumenty otca maloletého odvolací dôvod uvedený v ust. § 205 ods. 1 písm. b) O.s.p., že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam o výške výživného a úprave styku. Odvolateľ teda uplatnil zákonom prípustný odvolací dôvod.

Podľa § 62 ods. 1, 2, 3, 4 a 5 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samy sa živiť. Obaja rodičia pritom prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý z rodičov bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť si svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené neploleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti pritom súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie (§ 75 ods. 1 Zákona o rodine).

Podľa § 163 ods. 1 O.s.p. rozsudok odsudzujúci na plnenie v budúcnosti zročných dávok alebo na plnenie v splátkach možno zmeniť ak sa podstatne zmenili okolnosti, ktoré sú rozhodujúce pre výšku a ďalšie trvanie dávok alebo splátok. Zmena rozsudku je prípustná od času, keď došlo k zmene pomerov.

Pri rozhodovaní o zmene výživného v zmysle citovaných ustanovení zákona je nevyhnutné previesť porovnanie okolností dôležitých pre určovanie výživného tak v dobe skoršieho ako i nového rozhodovania a to na základe spoľahlivých a úplných výsledkov dokazovania. Je pritom potrebné prihliadnuť ku všetkým okolnostiam, ktoré by mohli odôvodniť zmenu výživného, ak sa závažnejším spôsobom prejavia v pomeroch účastníkov v porovnaní s ich pomermi v čase vyhlásenia predchádzajúceho rozsudku. Zmena pomerov pritom môže byť odôvodnená buď subjektívne okolnosťami na strane povinného, resp. oprávneného, alebo objektívne napríklad vývojom životných nákladov. V zmysle valorizačnej klauzuly obsiahnutej v § 78 ods. 3 už vývoj životných nákladov je objektívnou okolnosťou, ktorá sama osebe môže odôvodniť zmenu výšky výživného. Zmena výšky výživného je pritom možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov.

Z vyššie citovaných ustanovení zákona vyplýva, že konkrétna výška výživného je ovplyvňovaná faktormi jednak na strane výživou oprávneného, jednak na strane povinného. Na strane oprávneného je potrebné skúmať jeho skutočné odôvodnené potreby s ohľadom na zákonnú mieru povinnosti rodiča, ktorá je daná tým, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni svojich rodičov. Tieto potreby nemožno posudzovať s úvahou pre budúcnosť s určením výživného do minulosti, ako učinil súd prvého stupňa rozhodnutím o odôvodnených potrebách pri budúcom nástupe na vysokoškolské štúdium a určením výživného do minulosti od podania návrhu, kedy takáto skutočnosť ešte nenastala.

Oprávnené potreby pritom nezahŕňajú iba stravovanie, ale sú dané širšie, jednak potrebami bytovými, odevnými, zdravotnými, kultúrnymi závisia predovšetkým od veku, zdravotného stavu, schopností živiť sa sám, schopností starať sa o seba a podobne. Medzi odôvodnené potreby nepatria len pravidelné mesačné výdavky, ale aj náhodné výdavky, ktoré napríklad súvisia so zdravotným stavom oprávneného ako sú napr. liečebné náklady. Súd na ne musí pri určovaní výživného prihliadnuť. Na strane oprávneného sa tiež skúmajú jeho schopnosti, možnosti a majetkové pomery, existencia a počet iných osôb povinných poskytovať mu výživu a ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery, počet nimi vyživovaných osôb a výška takéhoto výživného ako i vyživovaciu povinnosť iných povinných voči týmto osobám.

Na strane povinného rodiča je nevyhnutné prihliadnuť na okruh osôb, ktoré sú povinné poskytovať výživné dieťaťu a výšku a spôsob už poskytovaných plnení, kde je potrebné zohľadniť tiež starostlivosť o dieťa a jeho domácnosť. Na strane povinného sa prihliada tiež najmä na jeho schopnosti, teda faktické príjmy, ale i na jeho možnosti, teda na to, čo je objektívne možné, aby zarobil s ohľadom na svoj vek, zdravotný stav, kvalifikáciu, odbornosť, nadanie, vedomosť, zručnosti, pracovné skúsenosti i situáciu na trhu práce. Okrem toho je potrebné vždy vyhodnotiť i majetkové pomery oboch povinných rodičov. Táto kategória zahŕňa jednak majetok rodičov a jednak ich životný štandard, ktorým sa navonok prezentujú. Okrem uvedeného na strane povinného rodiča je vždy potrebné prihliadnuť k počtu, druhu, výške a dôvodnosti iných vyživovacích povinností a zároveň na okruh osôb, ktoré sú povinné týmto oprávneným poskytovať výživné, ich schopnosti, možnosti a majetkové pomery. Súd je povinný prihliadať tiež na zárobkové možnosti povinných rodičov podľa príjmov z obdobia pred zmenou zamestnania vtedy, ak sa preukáže, že to bol rodič, ktorý sa vzdal bez vážneho dôvodu výhodnejšieho zamestnania alebo zárobku. V takom prípade je súd povinný skúmať dôvody, ktoré ho viedli k strate na príjmoch alebo majetku.

Keďže daná vec, ktorá je vecou starostlivosti súdu o maloletých v zmysle § 81 ods. 1 O.s.p., podľa § 120 ods. 2 O.s.p. súd je v takomto konaní povinný vykonať nielen dôkazy, ktoré navrhnú účastníci konania, ale i ďalšie dôkazy potrebné na zistenie skutkového stavu (v súvislosti s maloletým Y.).

V zmysle § 157 ods. 2 O.s.p. v odôvodnení rozsudku je súd povinný uviesť, čoho sa navrhovateľ domáhal a z akých dôvodov, ako sa vo veci vyjadril odporca, prípadne iný účastník konania, stručne, jasne a výstižne vysvetliť, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, z ktorých dôkazov vychádzal a akými úvahami sa pri hodnotení dôkazov riadil, prečo nevykonal ďalšie navrhnuté dôkazy a ako vec právne posúdil. Súd pritom dbá na to, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Predmetom konania je zvýšenie výživného pre maloletého Y. a plnoletú T., ako aj úprava styku otca s maloletým Y.. V časti zrušenia starostlivosti o už plnoletú T. a v časti zamietnutia návrhu na zrušenie vyživovacej povinnosti otca sa stalo rozhodnutie súdu prvého stupňa právoplatným. Posudzujúc odôvodnenie napadnutého rozsudku vo vzťahu k predmetu konania, z odôvodnenia rozhodnutia prvostupňového súdu nie je možné dostatočne preskúmať, ako sa súd vysporiadal so zmenou pomerov, ktorá nastala od času posledného rozhodnutia o výživnom, v čom mala spočívať taká výrazná zmena pomerov, ktorá mala viesť k zvýšeniu výživného, ako aj nie je preskúmateľná úvaha o určenom styku maloletého Y. s otcom.

Závažným pochybením súdu prvého stupňa je skutočnosť, že neupravil styk otca s mal. Y. napriek záverom znaleckého dokazovania, pričom súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia neuviedol, prečo znalecké dokazovanie a závery znalca nerešpektoval. Prejavovaná vôľa maloletého je síce v konaní dôležitá, ale dieťa má právo stretávať sa s rodičom a nemusí byť vo svojom veku ešte spôsobilé odhadnúť, do akej miery je udržiavanie kontaktu s rodičom dôležité. Pokiaľ by aj súd zvažoval zákaz styku tak, ako uvádza vo svojom odôvodnení, túto svoju úvahu bližšie nešpecifikoval a bola v príkrom rozpore so závermi znaleckého posudku. Pokiaľ súd nerešpektuje závery súdno-znaleckého dokazovania, takúto svoju úvahu je povinný dostatočne odôvodniť. Odvolací súd poukazuje na ust. § 37 ods. 2 písm. d) Zákona o rodine z ktorého vyplýva, že na základe výsledkov sociálneho poradenstva alebo odborného poradenstva v špecializovaných zariadeniach je možné dosiahnuť kooperáciu rodičov nielen so súdom, ale následne aj pri určenom styku dieťaťa s povinným rodičom a takéto opatrenie možno rodičom uložiť.

Súd teda má zvážiť možnosť postupného stretávania sa a vytvorenia podmienok na to, aby medzi rodičom a dieťaťom pretrhnutý kontakt bol opätovne nadviazaný, napríklad časovo chronologicky určenou formou úpravy rozširovania styku, teda na určité obdobie v rozsahu jedného alebo polovice dňa, napríklad na prvé tri mesiace upraveného styku, následne na určité obdobie na úpravu styku aj s prespaním u oprávneného rodiča, pričom paralelne môže byť aplikované opatrenie podľa § 37 a tento styk môže byť tak postupne rozširovaný. Odvolací súd zároveň poukazuje na to, že z celej dokumentácie obsiahnutého spisového materiálu nevyplýva dôvod na úpravu styku tak, že by bol styk zakázaný.

Čo sa týka napadnutého výroku rozhodnutia súdu prvého stupňa, ktorým fakticky ani právne styk vlastne neupravil, odvolací súd zdôrazňuje, že takéto znenie výroku nie je vykonateľné. Medzi rodičmi je práve dohoda o styku sporná a teda nemôže byť vo výroku príkazom súdu obsiahnutá - ak neexistuje dohoda,

musí ju nahradiť určujúcim výrokom súd, preto sa naň účastníci obracajú. Je predsa meritom veci ako jedna z podstatných náležitostí tá, či a akým spôsobom bude upravený styk otca s mal. Y. a nemôže súd ponechávať toto na dohodu, ktorá je medzi rodičmi momentálne nedosiahnuteľná. Pokiaľ sa teda rodičia dohodnúť o styku nevedia, je úlohou súdu tento styk určiť, predovšetkým s prihliadnutím na to, že už bolo vykonané široké znalecké dokazovanie.

V napadnutej časti určeného výživného súd prvého stupňa vôbec nezohľadnil plynutie času a to, že potreby detí sa menili, ako vôbec nezohľadnil to, v akom rozsahu sa kedy deti u rodičov zdržiavali. U plnoletej T. je nevyhnutné zohľadniť, že nastupuje na vysokú školu až od septembra 2013, teda treba zväžiť, či je potrebné do tohto obdobia zvyšovať výživné, keďže z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vôbec takáto diferenciácia nevyplýva, a teda ani odôvodnenie primeranosti určeného zvýšenia výživného. Čo sa týka mal. Y., nebola osvedčená zmena pomerov na jeho strane, je potrebné prihliadnuť aj na možnosť ďalšieho zvyšovania výživného s ohľadom na príjem otca i matky maloletého a s týmito skutočnosťami sa súd prvého stupňa vôbec nevysporiadal a nezohľadnil to, že medzi účastníkmi mala prebiehať striedavá osobná starostlivosť a táto neprebíhala. Súd prvého stupňa musí precízne zistiť, v akom rozsahu sa deti zdržiavali u ktorého z rodičov a teda pokiaľ bude určovať výživné späťne, musí mať osvedčené tieto základné okolnosti a prihliadnuť na to, akým spôsobom bolo výživné a styk určené prvým rozhodnutím.

V dôsledku nepreskúmateľnosti odôvodnenia rozhodnutia súdu prvého stupňa pri určenej výške výživného na obe deti v súlade so zákonným ustanovením cit. § 157 ods. 2 O.s.p., došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces a tým k odňatiu účastníkom možnosť konať pred súdom. V dôsledku toho odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa s použitím § 221 ods. 1 písm. f) O.s.p. zrušil a podľa ods. 2 citovaného ustanovenia vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Povinnosťou prvostupňového súdu bude opätovne vo veci zvýšenia výživného konať, za účelom zabezpečenia si komplexných podkladov pre rozhodnutie doplniť dokazovanie v naznačenom smere, najmä ustáliť reálne pravidelné výdavky na maloleté deti, zohľadniť výšku príjmu rodičov za celé rozhodné obdobie, ustáliť či došlo k takej odôvodnenej zmene pomerov na strane detí i povinného otca a porovnaním pomerov pri poslednom rozhodnutí súdu, ako aj sa vysporiadať s úpravou styku otca s mal. Samuelom. Následne je súd povinný všetky zistené skutočnosti a okolnosti danej veci vyhodnotiť podľa príslušných zákonných ustanovení, pričom je nevyhnutné zohľadniť zmeny pomerov na strane všetkých účastníkov v priebehu celého rozhodného obdobia a vo veci opätovne rozhodnúť, pričom rozhodnutie je potrebné náležite v súlade s ust. § 157 ods. 2 O.s.p. vo všetkých častiach odôvodniť, vrátane prípadného rozhodnutia o povolených splátkach a rozhodnúť aj o náhrade trov konania.

Poučenie:

Toto uznesenie nemožno napadnúť odvolaním.